

DE STEEN DIE IN HET WATER VALT

Jongerentoneelstuk over pesten

door

WILMA STOFMEEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE STEEN DIE IN HET WATER VALT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILMA STOFMEEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Het toneelstuk speelt zich vooral af binnen de schoolsituatie. Met een simpel decor en schooluniformen wordt de nadruk gelegd op het pesten zonder uiterlijke aanleidingen. Het toneelstuk kan worden uitgevoerd door jongeren van 14 t/m 20 jaar, voor basisschool groep 8, middelbare scholieren, docenten en ouders.

Wat laat het zien:

Wat Dinia, de zondebok, (*die gepest wordt*) wordt aangedaan. Hoe de pester te werk gaat en waar dat vandaan kan komen. Hoe de medeleerlingen en docenten zich ten opzichte van de zondebok gedragen. Steunen dan wel toekijken of het gewoon niet in de gaten hebben.

Hoe docenten er onbewust de hand in hebben dat er wordt gepest. Wat voor impact het op de ouders heeft.

In verschillende scènes komt telkens een van de vijf sporen voor. Behalve dat er wordt gespeeld met de 4' wand, (*dus afgesneden van het publiek*) stapt de hoofdpersoon van dat moment (*zondebok, pester, medeleerling, docent of ouder*) er op een gegeven moment uit en spreekt zijn of haar gedachten hardop tegen het publiek uit terwijl de spelers met dansachtige bewegingen zijn of haar gevoelens verbeelden of versterken.

Muziekcompilatie CD bij de schrijfster verkrijgbaar.

PERSONEN:

Dinia - de zondebok

Katinka - de kwelgeest

Van Diest - docent Gerlach - docent

Rietje - moeder van Dinia

Coby - vriendin van Dinia

Joop - vriend van Dinia

Amy - klasgenoot

Barry - klasgenoot

Joyce - klasgenoot

Lida - klasgenoot

Thijs - klasgenoot

DECOR:

Een wand in carré vorm (*halve cirkel*) met daarin 5 deuren. Verder stoelen en de nodige rekwisieten om een scène te ondersteunen.

KOSTUUM:

De scholieren dragen allemaal een schooluniform.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziecrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

SCÈNE 1

(start muziek.

*Mevrouw Van Diest en meneer Gerlach komen uit op. **Muziek fade out)***

HR. GERLACH: Dus, dat is dan afgesproken; jij zoekt met de leerlingen naar de teksten, ik zorg dat ik er de juiste muziek bij heb. Ik heb een paar prachtige composities geschreven, je zult zien dat...

MEVR. VAN DIEST: Ja, maar niet van dat hele moderne hoor, daar kan ik maar niet aan wennen. En je weet hoe behoudend het Vincentius College en College St. Marie zijn. We vallen anders veel te veel uit de toon.

HR. GERLACH: Dat is toch juist prachtig, des te meer vallen wij op. We moeten vernieuwen. Misschien worden we trendsetter. Dat zal de jeugd ook vaker motiveren...

MEVR. VAN DIEST: Ik weet niet hoor. Afijn, laat me in ieder geval van tevoren maar horen wat je in gedachten hebt. En ik geef de kinderen opdracht zelf een mooi gedicht te schrijven. Dat is goed voor hun taalontwikkeling. Ik kies de mooiste gedichten uit voor "Dichter bij muziek". Wat een mooie titel trouwens, meneer Gerlach, leuk bedacht, een wedstrijdelement, dat zal ze wel stimuleren. Maar het is ook voor een rapportcijfer, anders maken sommigen zich er met een jantje-van-leiden af. Leerlingen die altijd zeuren "kan ik niet", komen met een of ander sinterklaas rijmpje aanzetten om er maar van af te zijn.

HR. GERLACH: Je moet zeggen dat alles kan, ik heb ballads en groovy muziek. Dan kunnen we ook werken met licht of met videobeelden of met dans. Een van mijn nummers is echt geschikt om...

MEVR. VAN DIEST: Daar ga je weer. We beginnen met een eenvoudig idee en meteen sla je weer op hol. Ik maak een begroting met een redelijk budget. En verder...

HR. GERLACH: We hebben artistiek wel evenveel inbreng hoor. Ik wil een paar nummers beslist spelen, daar zoek jij dan maar een geschikt gedicht bij.

MEVR. VAN DIEST: Ja, ja, dat is toch afgesproken? Ik vraag iemand uit de ouderraad of die kan helpen en de catering moet worden geregeld. Meteen even noteren... De jury moet onafhankelijk zijn, daar wil ik geen discussie over krijgen, ik zal mevrouw Berkven

vragen of zij suggesties heeft.

HR. GERLACH: Kunnen we niet beter een vergadering beleggen, ik vergeet zo weer de helft.

MEVR. VAN DIEST: Wat dat betreft ben jij hopeloos, geweldig artistiek maar organiseren, ho maar. Ik maak wel een takenlijstje en laten we dan vrijdagmiddag nog even bij elkaar komen.

HR. GERLACH: Afsproken, ik breng meteen muziek mee. Ik heb er zin in.

MEVR. VAN DIEST: Eerst de praktische zaken, meneer Gerlach, de rest komt vanzelf.

HR. GERLACH: Al goed, al goed hoor. *(meneer Gerlach gaat af, mevr. Van Diest gaat af)*

SCÈNE 2

(deur 2: Eerst komt Amy op, dan Thijs die naar Amy toe wil gaan. Vlak achter hem komen Dinia en Coby op. Dinia spreekt Thijs aan. Ze belanden bij Amy)

DINIA: De uitvoering was echt gaaf. Op de repetitie zat Dave er nog faliekant naast, maar nou ging het perfect.

THIJS: Sorry, ik had nou eenmaal die fuif. Waarschuw me maar wanneer jullie weer een uitvoering hebben. *(Joop komt op, lezend in de Donald Duck)*

DINIA: Waarom was jij er niet, Joop? Nou misten we één gitaar!

AMY: Hé, Jopie, dat is verdacht, waar was jij? En met wie?

JOOP: Ik mocht niet. Eerst mijn wiskunde afmaken. Ik was om negen uur pas klaar. Ja, toen was het te laat om nog te gaan.

COBY: Dan had je toch na de pauze kunnen komen. Die nummers vond ik het mooist.

DINIA: Ik heb je beloofd te helpen met die opdracht. Ik kon alleen zaterdagmiddag niet. We hadden toch ook voor zondag af kunnen spreken? *(Barry komt op en zit wat voor zich uit te "luchtdrummen". Hij houdt deur 2 in de gaten)*

JOOP: Leg jij dat mijn ouders maar uit.

COBY: Het is ook je eigen schuld. Als jij belooft dat je het morgen zult doen, dan komt er wel weer iets tussen wat je toch weer belangrijker vindt en dan wordt het weer opgeschoven. Je verpest het altijd voor jezelf.

DINIA: De zaal zat goed vol hè, Coby? Ik was blij dat ik je kaartje had laten reserveren. *(Katinka komt op met Joyce en Lida. Barry gaat nu schuin achter het groepje staan en kijkt af en toe naar Katinka)*

COBY: Hopelijk hebben wij volgende maand met ballet ook zoveel publiek.

AMY: Ja, nou. Er zijn zoveel eindpresentaties. Ik heb mijn kostuum bijna af.

COBY: Mijn zusje heeft dat weekend ook een uitvoering, dan moeten mijn ouders zaterdagavond naar mij komen kijken, en zondag naar de muziekuivoering van mijn zusje. *(Thijs gaat naar Barry. Amy kijkt Thijs na en blijft naar hem kijken)*

JOOP: Keuzes maken. Prioriteiten stellen, de weg is geplaveid met orde en discipline, maak een winnaar van jezelf.

DINIA: O jee, hij is nu al bevangen door de warmte.

COBY: Dat is het virus van Van Diest, de arme jongen, hij is besmet.

AMY: Ik ben weg, voor hij mij besmet. *(Amy gaat naar Barry en Thijs)*

en geeft Thijs een CD waar hij blijkbaar lang naar op zoek was)

JOOP: Lach maar, jij leeghoofden, maar ik zal zegevieren, ik geef mij over, leg het lot in handen van Van Diest.

DINIA: Kijk maar uit, één fout en ze maakt je een kopje kleiner.

COBY: Weten jullie trouwens wat we bij taak... *(pakt boek erbij, gaan in mime verder)*

JOYCE: En toen ie niet keek, kieperde ik het gewoon weg. Ja, ik laat me een beetje dronken voeren.

LIDA: Toch was het wel een lekker ding. Ik vond het balen dat we weer zo vroeg naar huis moesten.

BARRY: Waarom was jij er niet, Katinka?

THIJS: Zeker ook nog wiskunde maken?

AMY: Samen met Joop? Die was er ook niet!

JOYCE: Ho, dat is verdacht, en wilde het een beetje lukken?

KATINKA: Vlieg op, wat moet ik met die opgedraaide springveer, ik kan wel wat beters krijgen. *(flirt met Barry)* Als Joop 's morgens opstaat en begint te lopen en te praten dan staat ie geen seconde stil. Ik zou tureluurs van hem worden. *(Barry gaat in de buurt van Katinka zitten)*

LIDA: Maar jij zou toch ook komen? Dat had je gezegd.

KATINKA: Mens, zeur toch niet zo. Ik moest zondagmorgen al vroeg hockeyen. Nog één wedstrijd en we zijn kampioen.

LIDA: Maar je had toch ook...

KATINKA: Ik heb gehoord over een nieuw project waarbij "muziekles" en "Nederlands" iets samen willen gaan doen, ze denken erover om ons voor ons rapportcijfer aan een of ander project mee te laten doen. Belachelijk!

BARRY: Waar gaat het dan over? Waarom weet ik weer nergens van?

THIJS: Het is nog niet officieel, Katinka heeft toevallig weer eens wat opgevangen.

AMY: Moest je weer een briefje halen bij de conrector?

KATINKA: Doet dat er wat toe? Ik was daar en ik hoorde ze erover praten. En nou krijgen we zodadelijk natuurlijk de volle lading van mevr. Van Diest. We moeten zus en we moeten zo, en allemaal voor een mooi cijfer. *(iedereen gaat af. **Muziek**)*

SCÈNE 3

*(Rietje komt op met een wasmand. Ze pakt een paar stoelen en begint de was uit te zoeken. **Muziek fade-out**)*

RIETJE: Nog even dit wegwerken en dan boodschappen doen. Ik ben vroeg vandaag. Lekker. Hm, dat vlekje zit er nog in. Hoe speelt ze dat toch iedere keer weer klaar. En dit wordt haar volgens mij te kort. Wat wordt ze toch snel groot. Ik kan het niet meer bijhouden. Gelukkig heeft ze haar eigen kleedgeld. Ja, sokken stoppen doe ik niet meer! Voor een paar euro heb je nieuwe. Ik kon in het begin van ons trouwen helemaal niet stoppen. Mijn moeder vond dat ik alles zelf maar moest leren, net als zij. Toen heb ik eens voor de grap tegen Jaco gezegd dat hij de sok aan moest doen, anders kon ik die niet stoppen. En dat deed ie braaf. Wat had hij het benauwd, bang dat ik hem zou prikken. Zo'n grote man, zo weerloos door een speldenprikje. Maar daarna hoefde ik nooit meer sokken te stoppen. Koop ze toch voor die paar euro's, gek mens! Dit kan ik maar beter even strijken, dat ziet er niet uit. Hm, dit is versleten. Toen ze nog op de basisschool zat... Dan was haar knie kapot, dan had ze blauwe plekken op haar arm, dan was ze dit kwijt of kon ze een lievelingsspeeltje zomaar ineens niet meer vinden. Ik stond er niet bij stil. Ik had genoeg aan mijn hoofd. Jaco was weer eens opgenomen. Psychiatrie! Niet dat we dat vertelden hoor, daar had niemand iets mee te maken. Maar er is altijd wel een aardige buurvrouw die toevallig een kennis heeft die ook ergens op de afdeling ligt. En zonder erg begint het: Ze mocht niet bij Mientje spelen, ze werd niet uitgenodigd op het feestje van Charlot. Terwijl ze eerst dikke vriendinnen waren. De druppel die de emmer deed overlopen was haar eigen feestje. Niemand kwam. Ze was zo verdrietig. Ik zei: "Kom, lieverd, we gaan gewoon met zijn tweeën naar het circus en naar McDonald's. We hebben ze niet nodig." Maar ze bleef verdrietig. En dat doet pijn. Je begrijpt die grote mensen niet, die zo'n kind buitensluiten, want de volwassenen beginnen ermee. O, dit kan ook wel weg. Daar haal ik de naaimachine niet eens meer voor tevoorschijn. Wat er werkelijk aan de hand was, kreeg ik pas in de gaten toen haar kleren om onverklaarbare redenen telkens kapot waren. Dat kende ik nog, van vroeger. Toen werd het me te gortig. Ik heb haar naar assertiviteitstraining gestuurd. Na een tijdje ging het beter. Ze werd weerbaarder en de pestkoppen lieten haar met rust. Dat had mijn moeder bij mij vroeger ook moeten doen. Nu zit ze op de

middelbare school. Ze wordt al groot. Ze komt er wel. Dat stomme
gepest is ze nou wel ontgroeid. *(ze legt de opgevouwen was in de
mand en gaat daar mee af. **Start Muziek**)*

SCÈNE 4

(de leerlingen komen met mevr. Van Diest binnen, pakken een stoel en zetten die geordend neer mevr. Van Diest komt naar voren. **Muziek fade out**)

MEVR. VAN DIEST: Jongens, doe eens wat rustiger. Ik heb jullie wat te vertellen. Meneer Gerlach en ik hebben een leuk idee: we gaan gedichten met muziek samenbrengen, "Dichter bij muziek" noemen we het. Over tien weken houden we de presentatie.

AMY: Gaan we dan dicht bij de muziek staan?

KATINKA: Nee, je moet vlak bij de muziek dichten.

JOYCE: Maar ik ken helemaal geen gedichten.

MEVR. VAN DIEST: Dat hoeft niet, jullie gaan ze zelf schrijven! We houden een wedstrijd wie het mooiste gedicht schrijft.

LIDA: Hallo, ik kan dat niet hoor, gedichten schrijven, ik ben een beetje gek.

MEVR. VAN DIEST: Eerst proberen, wie weet wat voor ongekend talent je bent.

BARRY: (tegen Katinka)

Tippe tappe tone

'k ben helemaal in de bone

tippe tappe top

mijn dichtkunst is op.

MEVR. VAN DIEST: Daar zullen ze op het Vincentius College en op St. Marie wel ondersteboven van zijn. Geweldig hoor.

THIJS: Hoezo, doen die mee?

MEVR. VAN DIEST: Ja, die doen ook mee. Een reden temeer om jullie uiterste best te doen, we willen toch geen flater slaan?

THIJS: Wanneer moet ik dat gedicht dan maken, we hebben al zoveel huiswerk.

MEVR. VAN DIEST: Je kunt er je rapportcijfer mee ophalen, dat zou voor jou toch een stimulans moeten zijn.

JOOP: En hoe zit dat dan met de muziek?

MEVR. VAN DIEST: Meneer Gerlach heeft weer mooie composities gemaakt, daar komen de mooiste gedichten bij, dus doe maar goed jullie best.

COBY: In tien weken? En de muziek ook nog instuderen?

JOOP: Dat lukt toch nooit, we hebben dan (telt overdreven uit) achttien, of nee zeventien lessen, want er vallen er nog twee uit.

AMY: En mogen we dansen? We hebben een hele mooie combinatie op ballet, hè Coby, misschien mogen we die gebruiken.

COBY: Je weet nog niet eens wat voor muziek we hebben.

AMY: Je kunt toch ook puur op tekst dansen. Dat is weer eens wat anders.

DINIA: Ik wil dat nummer dat we laatst bij muziekles ingestudeerd hebben wel maken, scheelt weer een repetitie of wat.

MEVR. VAN DIEST: Ja, laten we het even centraal houden. Het is niet de bedoeling dat we zomaar wat dingen bij elkaar rapen. We moeten goed overleggen. Eerst tekst en muziek, dan verdere invulling. We hebben een presentatie in de kleine zaal van de schouwburg. Heb ik al verteld dat het Vincentius College en College St Marie ook meedoen? Dat moet voor jullie toch een extra stimulans zijn. Ik wil het volgende voorstellen ...

KATINKA: *(valt in de rede)* Over twee weken is het proefwerkweek. En ik moet trainen voor ons kampioenschap van hockey.

MEVR. VAN DIEST: Keuzes maken. Prioriteiten stellen, de weg is geplaveid met orde en discipline, maak een winnaar van jezelf!
(Joop aapt mevr. Van Diest geruisloos na)

KATINKA: Dat moet u onze coach eens vertellen.

MEVR. VAN DIEST: Katinka, niet zo'n grote mond. Jullie hebben ruim de tijd, het gaat maar om één gedicht, geen tien bladzijden tekst. *(terwijl Katinka tekst, volgt een eenvoudige choreografie die de monoloog van Katinka ondersteunt. Mevr. Van Diest gaat af)*

KATINKA: Het valt nog mee dat ze me Timo niet als voorbeeld stelde. Timo is mijn broer, de oudste thuis. Stamhouder! Hij zit nu op de universiteit. Alles wat ik kan, doet hij tien keer beter. Timo zat hier op school in de leerlingenraad, had de leiding over het beheer van de kantine en was het oogappeltje van alle leraren. Vooral in het begin was ik "het zusje van" of nog erger "dinges". En altijd word ik met hem vergeleken. Timo was zo goed in talen, had zo'n originele ideeën, blonk uit in sport. En thuis ook zo. "Is jouw team overgegaan naar de tweede divisie? Het hockeyteam van Timo is al jaren éérste. Timo had op jouw leeftijd helemaal geen puistjes." En of dat nog niet erg genoeg is, heb ik ook nog een jonger zusje. Zo bijdehand, schattig en vlug. Penny kon veel eerder lopen en praten dan ik. Ze sloeg groep vijf over. "En wat is die meid lenig. Ach dat kun jij natuurlijk niet met dat lange lijf van je! Ik snap niet van wie je die bouw hebt." Er is een tijd geweest dat ik dacht dat ze mij als baby hadden verwisseld. Ik leek op niemand en er viel weinig eer met me te behalen. **(start muziek)** Mijn vader zegt dat ik een goed stel hersens heb en die ook moet gebruiken. Waarom zou ik? Anderen doen het toch altijd beter, is het niet thuis, dan wel hier op school.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto